

Kabinetscrisis waard

Vol schaamte heb ik afgelopen dagen het politieke gekrakeel gevolgd rond de brief die Jet Bussemaker vorige week aan de Kamer zond. In welk fundamentalistisch geregeerd land leef ik eigenlijk, dacht ik. Moet ik mijn baard binnenkort laten staan? Het ging over de brief waarin de staatsecretaris haar standpunt uiteenzette over pre-implantatie genetische diagnostiek (PGD). Een prima brief. Dat vindt ook uw KNMG (zie blz. 1012). Zeer genuanceerd, weloverwogen en passend bij de wereld van nu. Niet die van tweeduizend jaar geleden. PGD (zie ook blz. 980) alleen voor die aandoeningen waarop de kans vergelijkbaar is met die op ziektes als Huntington en Duchenne. Niks glijdende schaal. Alleen al de zwaarte van de ivf-ingreep houdt dat tegen. Uitvoering van de brief bespaart veel onnodig menselijk leed. In mijn bijbel staat dat nog steeds te boek als 'goed'. De politieke partijen die de 'C' in hun logo hebben staan, denken daar helaas anders over. Ook anders dan een ruime meerderheid van de Nederlandse bevolking, die aangeeft de inhoud van de brief wél te steunen. De Nova-uitzending van 30 mei over dit onderwerp was schokkend en het terugzien waard (zie uitzendinggemist.nl). De architect van het ChristenUnie-standpunt Henk Jochemsen zat tegenover een patiënte met erfelijke borst- en mogelijk ovariumkanker. Zij wachtte tot ze haar ingevroren embryo's na screening mocht laten terugplaatsen. Menselijk leed, een weloverwogen persoonlijk besluit tegenover een kille man die 'het type samenleving van de CU' waarin het doden van embryo's is verboden (gebeurt nu ook na ivf) tot norm voor heel Nederland wil verheffen. Die de vrouw psychische begeleiding aanbood ('ú kunt hier toch ook mee leven?'). Die hoop gaf met zijn profetische gave dat borstkanker over twintig jaar zou zijn te genezen en nuanceerde met 'het niet-krijgen van ziektes is sowieso toch een continue dreiging?'. Zijn partijgenoot Esmé Wiegmans had eerder de suggestie gedaan dat de selectie van embryo's ten koste zou gaan van het wetenschappelijk onderzoek naar kanker. Allebei zéggén ze het leed goed te begrijpen. Ze stralen uit dat ze het hebben van een 'tikkende-tijdbomziekte' helemaal niet snappen. We komen echt op een glijdende schaal als we - ook artsen - toestaan dat een politieke minderheid de vooruitgang van wetenschap en gezondheidszorg blokkeert. Het verlichten van leed van patiënten is uw plicht. De CU (en het CDA?) hebben niet het recht op de stoel van God, noch op uw stoel, noch op die van de autonome patiënt plaats te nemen. Er zijn kabinetten gevallen om minder. Daar kunnen wij wel weer mee leven.

herman van gestel

Ben V.M. Crul